Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

18. april 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Unions værdier og mål – artikel 2 TEU – retsstat – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – uafhængig og upartisk domstol – omorganisering af de judicielle kompetencer i en medlemsstat – nedlæggelse af en særlig straffedomstol – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse«

I sag C-634/22,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Sofijski gradski sad (byretten i Sofia, Bulgarien) ved afgørelse af 28. september 2022, indgået til Domstolen den 10. oktober 2022, i straffesagen mod

**OT,**

**PG,**

**CR,**

**VT,**

**MD,**

procesdeltager:

**Sofijska gradska prokuratura,**

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, C. Lycourgos (refererende dommer), samt dommerne O. Spineanu-Matei, J.-C. Bonichot, S. Rodin og L.S. Rossi,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

* Processprog: bulgarsk.

efter at der er afgivet indlæg af:

– den polske regering ved B. Majczyna og S. Żyrek, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved K. Herrmann, E. Rousseva og P.J.O. Van Nuffel, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 23. november 2023,

afsagt følgende

## Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2 TEU, artikel 6, stk. 1 og 3, TEU og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), samt af princippet om EU-rettens forrang.

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en straffesag mod fem personer for forhold, der er kvalificeret som organiseret kriminalitet.

### Retsforskrifter

3 § 43 i overgangsbestemmelserne og de afsluttende bestemmelser i zakon za izmenenie i dopalnanie na Zakona za sadebnata vlast (lov om ændring og supplering af lov om retsvæsenet) (DV nr. 32 af 26.4.2022, herefter »ZIDZSV«) fastsætter:

»Fra denne lovs ikrafttrædelse nedlægges Spetsializiran nakazatelen sad [(særlig straffedomstol, Bulgarien)], Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(særlig appeldomstol i straffesager, Bulgarien)], Spetsializirana prokuratura [(særlig anklagemyndighed, Bulgarien)] og Apelativna spetsializirana prokuratura [(særlig anklagemyndighed i appelsager, Bulgarien)].«

4 § 44 i de nævnte overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser er affattet på følgende måde:

»(1) Dommerne ved Spetsializiran nakazatelen sad [(særlig straffedomstol)] og Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(særlig appeldomstol i straffesager)] genansættes under de betingelser og i henhold til den procedure, der er fastsat i artikel 194, stk. 1.

(2) Senest 14 dage efter bekendtgørelsen af denne lov kan de i stk. 1 omhandlede personer skriftligt meddele afdelingen for dommere ved det øverste råd for retsvæsenet, at de ønsker at blive genindsat i det dommerembede, de bestred, før de blev ansat ved Spetsializiran nakazatelen sad [(særlig straffedomstol)] og Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(særlig appeldomstol i straffesager)], alt efter tilfældet.

(3) Senest 30 dage efter udløbet af den frist, der er fastsat i stk. 2, træffer afdelingen for dommere ved det øverste råd for retsvæsenet afgørelse om oprettelse af dommerstillinger ved retsinstanserne svarende til dem, der nedlægges ved Spetsializiran nakazatelen sad [(særlig straffedomstol)] og Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(særlig appeldomstol i

straffesager)], under hensyntagen til de pågældende retsinstansers arbejdsbyrde. Højst en fjerdedel af dommerne ved den nedlagte Spetsializiran nakazatelen sad [(særlig straffedomstol)] og højst en tredjedel af dommerne ved den nedlagte Apelativen Spetsializiran nakazatelen sad [(særlig appeldomstol i straffesager)] genansættes ved den samme retsinstans.

(4) Efter udløbet af den frist, der er fastsat i stk. 3, genansætter afdelingen for dommere ved det øverste råd for retsvæsenet dommerne med virkning fra ikrafttrædelsen af denne lov.

(5) De i stk. 4 omhandlede afgørelser truffet af afdelingen for dommere ved det øverste råd for retsvæsenet er umiddelbart eksigible.«

5 § 49 i de nævnte overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser bestemmer:

»De straffesager i første instans ved Spetsializiran nakazatelen sad [(særlig straffedomstol)], hvor der ikke er afholdt et indledende retsmøde før ikrafttrædelsen af denne lov, overdrages til de kompetente retsinstanser senest syv dage efter ikrafttrædelsen af denne lov.«

6 § 50 i overgangsbestemmelserne og de afsluttende bestemmelser har følgende ordlyd:

»(1) Efter ikrafttrædelsen af denne lov henhører de straffesager i første instans ved Spetsializiran nakazatelen sad [(særlig straffedomstol)], hvor der er afholdt et indledende retsmøde, under kompetencen for Sofijski gradski sad [(byretten i Sofia, Bulgarien)] og skal behandles af det dommerkollegium, som har afholdt retsmødet.

(2) De dommere i dommerkollegierne, som ikke er blevet genansat ved Sofijski gradski sad [(byretten i Sofia)], indsættes til at deltage i behandlingen af sagerne indtil deres afslutning.

(3) De dommere i dommerkollegiet, som har behandlet de straffesager i første instans, hvori der er afsagt dom, indsættes til at begrunde dommen, hvis de ikke er blevet genansat ved Sofijski gradski sad [(byretten i Sofia)].

[…]«

7 § 59 i overgangsbestemmelserne og de afsluttende bestemmelser i ZIDZSV er sålydende:

»(1) Sofijski gradski sad [(byretten i Sofia)] indtræder i Spetsializiran nakazatelen sads [(særlig straffedomstols)] aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser.

(2) Apelativen sad Sofia [(appeldomstolen i Sofia, Bulgarien)] indtræder i Apelativen spetsializiran nakazatelen sads [(særlig appeldomstol i straffesagers)] aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser.«

## Hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

8 OT, PG, CR, VT og MD har siden den 12. juli 2019 været retsforfulgt – først ved Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol) og, efter nedlæggelsen af denne domstol, ved Sofijski gradski sad (byretten i Sofia) – for at have deltaget i en organiseret kriminel gruppe involveret i samordnede afpresningsaktiviteter.

9 Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol) og Apelativen spetsializiran nakazatelen sad (særlig appeldomstol i straffesager) (herefter samlet »de særlige straffedomstole«) blev oprettet af den bulgarske lovgiver i 2011. Oprindeligt havde disse særlige straffedomstole kun kompetence til at påkende strafbare handlinger begået af organiserede kriminelle grupper. Deres kompetence blev efterfølgende udvidet til at omfatte »strafbare handlinger mod Republikken [Bulgarien]« og korruptionsforbrydelser mod personer i højtstående offentlige stillinger.

10 I medfør af ZIDZSV blev de særlige straffedomstole nedlagt med virkning fra den 28. juli 2022.

11 ZIDZSV fastsætter, at Sofijski gradski sad (byretten i Sofia) og Apelativen sad Sofia (appeldomstolen i Sofia) fra den nævnte dato afløser henholdsvis Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol) og Apelativen spetsializiran nakazatelen sad (særlig appeldomstol i straffesager).

12 Det fremgår af begrundelsen for ZIDZSV, at det med sådanne strukturelle og organisatoriske ændringer tilsigtes at sikre det forfatningsretlige princip om domstolenes uafhængighed og beskyttelsen af borgernes forfatningsmæssige rettigheder, idet de særlige straffedomstole ikke i løbet af deres ti års virksomhed havde nået de mål, som var blevet fastsat for dem ved deres oprettelse, og idet den blanding af materielle og personelle specialiseringskriterier, der definerede disse retsinstansers kompetence, havde givet anledning til spørgsmål vedrørende de sidstnævntes uafhængighed.

13 I henhold til § 50 i overgangsbestemmelserne og de afsluttende bestemmelser i ZIDZSV skal sager som den i hovedsagen omhandlede, hvor der blev afholdt et indledende retsmøde inden ikrafttrædelsen af ZIDZSV, færdigbehandles af det dommerkollegium, som har afholdt dette retsmøde, uanset nedlæggelsen af de særlige straffedomstole. Med henblik herpå har den bulgarske lovgiver bestemt, at disse sager skal overføres til Sofijski gradski sad (byretten i Sofia) og Apelativen sad Sofia (appeldomstolen i Sofia), at mandatperioden for de domsmænd, der deltager i sagerne, ændres, således at de anses for domsmænd ved de sidstnævnte retsinstanser, og at de dommere fra de særlige straffedomstole, der ikke er blevet forflyttet til disse retsinstanser, indsættes ved disse.

14 I det foreliggende tilfælde er den afdeling ved Sofijski gradski sad (byretten i Sofia), der nu har kompetence til at påkende hovedsagen, således sammensat på samme måde som den afdeling ved Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol), der inden nedlæggelsen af sidstnævnte retsinstans havde kompetence til at påkende denne sag.

15 På baggrund af ovenstående betragtninger har den forelæggende ret for det første anført, at OT's advokat den 25. februar 2022 – mens den offentlige høringsprocedure vedrørende det lovforslag, der førte til vedtagelsen af ZIDZSV, var i gang – i sin egenskab af repræsentant for en ikke-statslig organisation offentligt udtalte sig til fordel for nedlæggelsen af Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol) med den begrundelse, at denne særlige straffedomstol ikke gjorde det muligt at sikre en retfærdig rettergang.

16 Selv efter vedtagelsen af ZIDZSV fremsatte OT imidlertid ingen inhabilitetsindsigelse. Den forelæggende ret ser heller ikke nogen grund til at erklære sig inhabil, eftersom den er af den opfattelse, at den ikke er subjektivt partisk i forhold til hovedsagen eller parterne i hovedsagen.

17 Ifølge den forelæggende ret giver en offentlig erklæring som den fra OT's advokat imidlertid anledning til berettiget bekymring med hensyn til retsinstansens uafhængighed og upartiskhed. Det samme gælder for de grunde, som den bulgarske lovgiver har anført som begrundelse for nedlæggelsen af de særlige straffedomstole, idet disse grunde giver anledning til tvivl om uafhængigheden af ikke blot den afdeling, der skulle træffe afgørelse i den mod OT indledte straffesag, men hele Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol).

18 For det andet har den forelæggende ret udtrykt tvivl om, hvorvidt de nævnte grunde er forenelige med EU-retten.

19 Den forelæggende ret har således anført, at det frem til vedtagelsen af ZIDZSV var ubestridt, at Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol) opfyldte kravene i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, artikel 267, stk. 3, TEUF og chartrets artikel 47, stk. 2.

20 Ifølge den forelæggende ret er de grunde, som den bulgarske lovgiver anførte for at nå frem til den konklusion, at de særlige straffedomstole ikke var uafhængige og ikke beskyttede borgernes forfatningsmæssige rettigheder, desuden aldrig blevet støttet på konkrete beviser, skønt sådanne grunde burde have været tilstrækkeligt underbygget.

21 For det tredje og sidste ønsker den forelæggende ret oplysninger om, hvorvidt den, henset til begrundelsen for nedlæggelsen af Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol), fortsat kan påkende de sager, der er indbragt for den, og om, hvilke konsekvenser det vil have for de afgørelser, som den vil træffe, såfremt den ikke erklærer sig inhabil.

22 På denne baggrund har Sofijski gradski sad (byretten i Sofia) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 2 [TEU], artikel 6, stk. 1 og 3, [TEU] og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med [chartrets] artikel 47 [...], fortolkes således, at uafhængigheden af en ret, som [nedlægges] ved [ZIDZSV], idet dommerne dog indtil [tidspunktet for nedlæggelsen af denne ret] og også efterfølgende skal viderebehandle de for denne ret verserende sager, hvor der allerede er afholdt indledende retsmøder, begrænses, hvis [nedlæggelsen] af retten begrundes med, at dette sikrer det forfatningsretlige princip om domstolenes uafhængighed og beskyttelsen af borgernes forfatningsmæssige rettigheder, men der ikke redegøres forskriftsmæssigt for, hvilke kendsgerninger der fører til den konklusion, at [dette princip] er blevet tilsidesat[?]

2) Skal de førnævnte EU-retlige bestemmelser fortolkes således, at de er til hinder for nationale retsforskrifter såsom bestemmelserne i [ZIDZSV], som medfører en fuldstændig [nedlæggelse] af [Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol) som] selvstændig judiciel myndighed i Bulgarien med den anførte begrundelse og en forflyttelse af dommerne (herunder dommerne ved det dommerkollegium, der behandler den konkrete straffesag) fra denne ret til forskellige andre retter, men forpligter disse dommere til at viderebehandle de for den [nedlagte] ret verserende sager, [hvis behandling] de har påbegyndt?

3) I bekræftende fald, hvilke processuelle handlinger skal da – også henset til EU-rettens forrang – foretages af dommerne ved de netop [nedlagte] retter i den [nedlagte] rets sager (som de i henhold til loven skal afslutte), også henset til deres forpligtelse til nøjagtigt at vurdere, om de skal erklære sig inhabile i disse sager? Hvilke følger vil dette have for den netop [nedlagte] rets processuelle afgørelser i de sager, der skal afsluttes, og for de afsluttende retlige handlinger i disse sager?«

## Domstolens kompetence

23 Den polske regering har i det væsentlige gjort gældende, at problemstillinger vedrørende medlemsstaternes domstolsorganisation – såsom de problemstillinger, der er blevet rejst ved de præjudicielle spørgsmål – henhører under medlemsstaternes enekompetence og ikke under EU-rettens materielle anvendelsesområde.

24 I denne henseende fremgår det af fast retspraksis, at selv om organiseringen af den dømmende magt i medlemsstaterne ganske vist henhører under de sidstnævntes kompetence, gælder det ikke desto mindre, at medlemsstaterne under udøvelsen af denne kompetence skal overholde de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til EU-retten (dom af 19.11.2019, A.K. m.fl. (Den øverste domstols disciplinærafdelings uafhængighed), C-585/18, C-624/18 og C-625/18, EU:C:2019:982, præmis 75, og af 9.1.2024, G. m.fl. (Udnævnelse af dommere ved de almindelige domstole i Polen), C-181/21 og C-269/21, EU:C:2024:1, præmis 57 og den deri nævnte retspraksis).

25 Det fremgår desuden klart af ordlyden af de præjudicielle spørgsmål, at disse ikke vedrører fortolkningen af bulgarsk ret, men af de EU-retlige bestemmelser, som er omhandlet deri.

26 Det følger heraf, at Domstolen har kompetence til at udtale sig om anmodningen om præjudiciel afgørelse.

## Formaliteten vedrørende anmodningen om præjudiciel afgørelse

27 Den polske regering er af den opfattelse, at det skal fastslås, at de præjudicielle spørgsmål ikke skal antages til realitetsbehandling, eftersom proceduren i hovedsagen ikke fremviser nogen forbindelse med EU-retten.

28 Europa-Kommissionen er ligeledes af den opfattelse, at de nævnte spørgsmål ikke kan antages til realitetsbehandling, idet den forelæggende rets tvivl er hypotetisk, for så vidt som den ikke henviser til nogen subjektiv grund til at erklære sig inhabil, og parterne i hovedsagen ikke har rejst tvivl om dens objektive upartiskhed. Spørgsmålene er desuden irrelevante for afgørelsen af hovedsagen, idet de ved ZIDSZV foretagne strukturelle og organisatoriske ændringer kun vedrører Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol) og ikke den forelæggende ret.

29 Efter fast retspraksis tilkommer det udelukkende den nationale retsinstans, for hvilken tvisten i hovedsagen er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, der skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den pågældende tvist at vurdere, både om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, og relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen. Heraf følger, at der foreligger en formodning for, at spørgsmål, som er forelagt af de nationale retsinstanser, er relevante, og at Domstolen kun kan afvise at træffe afgørelse om sådanne spørgsmål, hvis det klart fremgår, at den ønskede fortolkning savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, såfremt problemet er af hypotetisk karakter, eller

såfremt Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan give en hensigtsmæssig besvarelse af de nævnte spørgsmål (jf. bl.a. dom af 21.12.2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, præmis 64 og den deri nævnte retspraksis).

30 Som det fremgår af selve ordlyden af artikel 267 TEUF, skal den præjudicielle afgørelse, der anmodes om, nemlig være »nødvendig« for, at den forelæggende ret kan »[afsige] sin dom« i den sag, der verserer for den (dom af 24.11.2020, Openbaar Ministerie (Dokumentfalsk), C-510/19, EU:C:2020:953, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).

31 Domstolen har således fastslået, at det følger af såvel ordlyden som opbygningen af artikel 267 TEUF, at den præjudicielle procedure bl.a. forudsætter, at der reelt verserer en retssag for den nationale domstol, og at denne domstol skal træffe en afgørelse, hvis udfald kan påvirkes af den præjudicielle afgørelse. Inden for rammerne af en sådan procedure skal der derfor foreligge en forbindelse mellem denne tvist og de EU-retlige bestemmelser, der ønskes fortolket, således at denne fortolkning fremstår som objektivt nødvendig for den afgørelse, som den forelæggende ret skal træffe (dom af 9.1.2024, G. m.fl. (Udnævnelse af dommere ved de almindelige domstole i Polen), C-181/21 og C-269/21, EU:C:2024:1, præmis 64 og 65 samt den deri nævnte retspraksis).

32 I det foreliggende tilfælde ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 2 TEU, artikel 6, stk. 1 og 3, TEU og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at medlemmerne af en retsinstans, som er blevet nedlagt af en medlemsstat med henblik på at bevare det forfatningsretlige princip om domstolenes uafhængighed og beskyttelsen af borgernes forfatningsmæssige rettigheder, i deres egenskab af medlemmer af den domstol, der har efterfulgt den således nedlagte retsinstans, fortsat kan påkende visse sager, som de var blevet forelagt som medlemmer af sidstnævnte retsinstans.

33 Det fremgår af begrundelsen for forelæggelsesafgørelsen, at de præjudicielle spørgsmål nærmere bestemt vedrører fortolkningen af princippet om domstolenes uafhængighed som sikret ved de EU-retlige bestemmelser, der er anført i den foregående præmis.

34 I denne forbindelse skal det bemærkes, at selv om fordelingen eller omorganiseringen af de judicielle kompetencer i en medlemsstat principielt henhører under medlemsstaternes ved artikel 4, stk. 2, TEU sikrede frihed, er dette kun tilfældet med forbehold bl.a. af, at en sådan fordeling eller omorganisering ikke berører overholdelsen af retsstatsprincippet, der er fastsat i artikel 2 TEU, og de krav, der i denne henseende følger af artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, herunder kravene om uafhængighed, upartiskhed og forudgående oprettelse ved lov af de retsinstanser, der skal fortolke og anvende EU-retten (dom af 5.6.2023, Kommissionen mod Polen (Dommeres uafhængighed og privatliv), C-204/21, EU:C:2023:442, præmis 263).

35 Det af artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU følgende krav om domstoles uafhængighed omfatter to aspekter. Det første, eksterne, aspekt kræver, at den pågældende retsinstans udøver sit hverv helt uafhængigt og uden at være underlagt noget hierarkisk forhold eller stå i afhængighedsforhold til nogen og uden at modtage ordrer eller instrukser fra nogen, og at den således er beskyttet mod indgreb og pres udefra, der kan bringe dens medlemmers uafhængige bedømmelse i fare og påvirke deres afgørelser. Det andet, interne, aspekt hænger sammen med begrebet upartiskhed og vedrører det forhold, at der skal være den samme afstand til tvistens parter og deres respektive interesser for så vidt angår tvistens genstand. Sidstnævnte aspekt fordrer objektivitet og en

fuldstændig mangel på interesse i sagens udfald ud over den strikte anvendelse af retsregler (dom af 22.2.2022, RS (Virkningen af domme afsagt af en forfatningsdomstol), C-430/21, EU:C:2022:99, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).

36 Det nævnte krav om dommeres uafhængighed fordrer, at den ordning, der finder anvendelse på forflyttelse af dommere uden deres samtykke, bl.a. frembyder de nødvendige garantier for at undgå enhver risiko for, at denne uafhængighed bringes i fare på grund af direkte eller indirekte indgreb udefra. Det er således af betydning, at sådanne foranstaltninger kun kan træffes af legitime grunde vedrørende navnlig en fordeling af de tilgængelige ressourcer, der gør det muligt at sikre en forsvarlig retspleje (jf. i denne retning dom af 6.10.2021, W.Ż. (Afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager ved den øverste domstol – udnævnelse), C-487/19, EU:C:2021:798, præmis 117 og 118).

37 I det foreliggende tilfælde besluttede den bulgarske lovgiver at nedlægge Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol) af hensyn til behovet for at sikre en forsvarlig retspleje, uden dog at sætte spørgsmålstegn ved denne domstols medlemmers individuelle uafhængighed.

38 For det første fremgår det nemlig af begrundelsen for ZIDZSV, således som denne er beskrevet i forelæggelsesafgørelsens præmis 15, at det var koncentrationen af meget følsomme sager, som skulle behandles af Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol), der risikerede at udsætte denne ret for manglende effektivitet og for et urimeligt pres. For det andet følger det af de relevante bestemmelser i bulgarsk ret, at den bulgarske lovgiver anså de dommere, som den nævnte retsinstans var sammensat af, for at være tilstrækkeligt uafhængige og upartiske til ved Sofijski gradski sad (byretten i Sofia) at fortsætte med at behandle sager, hvori der var blevet afholdt et indledende retsmøde ved Spetsializiran nakazatelen sad (særlig straffedomstol).

39 Som anført i nærværende doms præmis 16 har parterne i hovedsagen desuden ikke rejst tvivl om den forelæggende rets uafhængighed eller upartiskhed, og sidstnævnte retsinstans nærer ingen tvivl om sin subjektive upartiskhed.

40 Selv om det er korrekt, at enhver domstol er forpligtet til at efterprøve, om den udgør en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov – som omhandlet bl.a. i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – når der består alvorlig tvivl herom (dom af 9.1.2024, G. m.fl. (Udnævnelse af dommere ved de almindelige domstole i Polen), C-181/21 og C-269/21, EU:C:2024:1, præmis 68 og den deri nævnte retspraksis), forholder det sig under disse omstændigheder ikke desto mindre således, at anmodningen om præjudiciel afgørelse ikke gør det muligt at forstå grundene til, at der skulle foreligge en sådan tvivl i det foreliggende tilfælde.

41 En fortolkning af de EU-retlige bestemmelser, hvoraf kravene vedrørende uafhængigheden og upartiskheden af de retsinstanser, der skal fortolke og anvende EU-retten, udspringer, forekommer derfor ikke at være nødvendig med henblik på afgørelsen af hovedsagen.

42 Det følger heraf, at anmodningen om præjudiciel afgørelse ikke kan antages til realitetsbehandling.

## Sagsomkostninger

43 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

**Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som er blevet indgivet af Sofijski gradski sad (byretten i Sofia, Bulgarien) ved afgørelse af 28. september 2022, kan ikke antages til realitetsbehandling.**

Underskrifter